

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Quanta sit Dei bonitas homines per monstra præmonentis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Cæsaris gloria fanisse, & populi errorem (aut peccata) inhibere voluisse.

Itaq; peccantibus hominibus, sicut Deus etiam naturam peccare, ut de clade futura cogitantes animaduertant, quantum ab eorum sceleribus Author naturæ abhorreat, qui monstris maximis ostendit, nihil esse tam monstruosum, quam peccatum. Sed & bonitatem suam immensam declarat. Ex benevolentia enim nuncium præmittit, ne veniat inopinatus. Præcogitatum malum minus offendit; & ictum, quem prævidemus, commodius excipimus. Immò longè facilius declinamus. Idcirco monstra præcedunt, ut signum sint rei alicuius gravis secururæ; eam quia consultius est auertere, quam expectare, clemens providentia est, præmonere secururam. Sic equis non in ipso cursu, aut præcipitio, sed antè fræna iniiciuntur. Quanti passim fiunt vaticinia? quanta olim in æstimatione fuerunt Sibyllarum oracula? Nonnè beneficij magni loco recensuit rex David: *Incerta, & occulta sapientia tua manifestasti mihi?* Numquid ipse Deus, in amoris testimonium, dixit: *Num celare potero Abraham, qua gesturus sum?* Denique nonnè amoris signum fuit, quando illa voce Patriarcham consolatus est: *Eritq; arcus in nubibus, & videbo illum, & recordabor fœderis sempiterni, quod pactum est inter Deum & omnem animam viventem?* Cùm ergo plerumque Mundi Gubernator, etiam monstris aliquid significare soleat, sine optimo ea in mundum inducit. Per ea enim hominibus loquitur, præcauet, vaticinatur. Qui illum timent, qui filij sunt morigeri, faciem eius præoccupant in confessione. Vident enim atque intelligunt, quò radius eat, & ad quem scopum diuinus digitus intendatur. Quare vel se præparant ad cælestem iram fortiùs excipiendam, vel citiùs anteuertendam. Lippientibus oculis vel sine fructu, vel non sine molestia lumen admouetur. Qui si aliud nihil è monstris discere vellent, saltem possent in illis æternæ providentiæ signa agnoscere. *Idoneum, opinor, testimonium divinitatis, veritas divinationis, ait Tertullianus. Hinc igitur apud nos futurorum quoque fides rata est, jam scilicet probaturum, quia cum illis, qua quotidie probantur, prædicebantur.* Enim- uerò,

XV.

Psal. 50. 8.

Gen. 18. 17.

Gen. 9. 16.

Tertull. in Apolog. ad uers. gent. c. 20.

Prou. 1. 27.

herò, si rectè calculum ducimus, & iudicia Numinis attentius consideramus, tanta illius est bonitas, vt nunquam feriat, nisi pramonitos. Etsi enim minetur impijs *repentinam calamitatem & interitum quasi tempestatem*, tamen eos docet cauere:

Luc. 21. 34.

dum enim minatur, monet. Et disertè perspicueque ipse Seruator: *Attendite, inquit, vobis, ne forte grauentur corda vestra in crapula, & ebrietate, & curis huius vitæ: & superveniat in vos repentina dies illa: tanquam laqueus enim superveniet in omnes, qui sedent super faciem omnis terra.*

Marc. 13. 35.

Vigilate itaque omni tempore, orantes, vt digni habeamini fugere ista omnia, qua futura sunt, & stare ante Filium hominis. Et adhuc clariùs: *Vigilate ergo (nescitis enim quando Dominus domus veniat: serò, an media nocte, an galli cantu, an mane) ne cum venerit repente inueniat vos dormientes.*

Tertullian.
loc. cit.

Quod autem vobis dico, omnibus dico: Vigilate. Si omnibus dicit, ergo omnes monet: nullum igitur, nisi pramonitum, ferit. Quanquam non illis duntaxat verbis monet. Monet mille modis; inter quos est etiam vnus iste per monstra.

Qua de caussa ita scribit ad Gentes Tertullianus: *Quidquid agitur, prænunciabatur; quidquid videtur, audiebatur. Quod terra vorant vrbes, quod insulas maria fraudant, quod externa atque interna bella dilaniant, quod regnis regna compulsiunt, quod famæ & lues, & locales quaque clades, & frequentia plerumque mortium vastant; quod humiles sublimitate, sublimes humilitate mutantur; quod iustitia rarefcit; & iniquitas increbescit, bonarum omnium disciplinarum cura torpescit; quod etiam officia temporum, & elementorum munia exorbitant; quod & MONSTRIS & portentis naturalium forma turbatur, providenter scripta sunt. Dum patimur, leguntur; dum recognoscimus, probantur.*

Ita divina sapientia non tantum clades per monstra, sed ipsa etiam monstra per vaticinia prædixit.

CAPVT